

Europeiska unionens officiella tidning

C 408

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

24 oktober 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 408/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2022/C 408/02	Mål C-184/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litauen) – OT mot Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Begäran om förhandsavgörande – Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7, 8 och 52.1 – Direktiv 95/46/EG – Artikel 7 c – Artikel 8.1 – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 6.1 första stycket c och 6.3 andra stycket – Artikel 9.1 – Behandling är nödvändig med hänsyn till iakttagandet av en lagstadgad skyldighet som den personuppgiftsansvarige omfattas av – Mål av allmänt intresse – Proportionalitet – Behandling av särskilda kategorier av personuppgifter – Nationell lagstiftning, enligt vilken uppgifter i deklARATIONER om privata intressen som ingetts av fysiska personer som arbetar inom den offentliga förvaltningen eller direktörer för sammanslutningar eller institutioner som erhåller offentliga medel, ska offentliggöras på internet – Förebyggande av intressekonflikter och korruption inom den offentliga sektorn)	2
2022/C 408/03	Förenade målen C-273/20 och C-355/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bundesrepublik Deutschland mot SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20) (Begäran om förhandsavgörande – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – Invandringspolitik – Rätt till familjeåterförening – Direktiv 2003/86/EG – Artikel 10.3 a – Artikel 16.1 b – Begreppet "underårigt barn" – Begreppet "fullständigt familjeliv" – Vuxen person har ansökt om familjeåterförening med ett underårigt barn som erkänts ha flyktingstatus – Relevant tidpunkt för att bedöma huruvida barnet är underårigt)	3

SV

Vissa uppgifter i denna utgåva kan inte längre lämnas ut p.g.a. skyddet av personuppgifter och/eller av sekretesskäl, och därför har en ny giltig version publicerats.

2022/C 408/04	Mål C-279/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bundesrepublik Deutschland mot XC (Begäran om förhandsavgörande – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – Invandringspolitik – Rätt till familjeåterförening – Direktiv 2003/86/EG – Artikel 4.1 första stycket c – Begreppet "underårigt barn" – Artikel 16.1 b – Begreppet "fullständigt familjeliv" – Ett barn har ansökt om familjeåterförening med sin far som har beviljats flyktingstatus – Relevant tidpunkt för att bedöma huruvida barnet är underårigt)	4
2022/C 408/05	Mål C-332/20: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa mot Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Koncessionskontrakt – Bildande av ett halvoffentligt bolag – Tilldelning av driften av en "integrerad skoltjänst" till detta bolag – Utseende av den privata delägaren genom ett anbudsförfarande – Direktiv 2014/23/EU – Artikel 38 – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 58 – Tillämplighet – In house-kriterier – Krav på att den privata delägaren ska inneha en minsta andel av kapitalandelarna i det halvoffentliga bolaget – Den upphandlande myndighetens indirekta ägarandel i den privata delägaren – Urvalskriterier)	5
2022/C 408/06	Mål C-352/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Kúria – Ungern) – HOLD Alapkezelő Befektetői Alapkezelő Zrt. mot Magyar Nemzeti Bank (Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 2009/65/EG – Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) – Direktiv 2011/61/EU – Alternativa investeringsfonder – Ersättningspolicy och ersättningspraxis som gäller för ledande personer i ett förvaltningsbolag för fondföretag eller i ett bolag som förvaltar alternativa investeringsfonder – Utdelning som lämnats till vissa personer som ingår i företagsledningen – Begreppet "ersättning" – Artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätt till egendom)	6
2022/C 408/07	Mål C-391/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 7 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Lettland) – Förfarande som inlett av Boriss Cilevičs m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 49 FEUF – Etableringsfrihet – Inskränkning – Motivering – Utbildningssystemets organisation – Universitet och högskolor – Skyldighet att tillhandahålla utbildningsprogram på den berörda medlemsstatens officiella språk – Artikel 4.2 FEUF – En medlemsstats nationella identitet – Skydd och främjande av det officiella språket i en medlemsstat – Proportionalitetsprincipen)	7
2022/C 408/08	Mål C-411/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Bremen – Tyskland) – S mot Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit (Begäran om förhandsavgörande – Unionsmedborgarskap – Fri rörlighet för personer – Likabehandling – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 24.1 och 24.2 – Sociala förmåner – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 4 – Familjeförmåner – Tillkommer ej medborgare i andra medlemsstater som har varit ekonomiskt inaktiva de första tre månaderna av sin vistelse i den mottagande medlemsstaten)	7
2022/C 408/09	Mål C-501/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Barcelona – Spanien) – MPA mot LCDNMT (Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Artiklarna 3, 6, 7, 8 och 14 – Begreppet hemvist – Behörighet, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet – Förordning (EG) nr 4/2009 – Artiklarna 3 och 7 – Medborgare från två olika medlemsstater som är bosatta i ett tredjeland såsom kontraktsanställda vid Europeiska unionens delegation i detta tredjeland – Fastställande av behörighet – Forum necessitatis)	8
2022/C 408/10	Mål C-588/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Hannover – Tyskland) – Landkreis Northeim mot Daimler AG (Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Artikel 101 FEUF – Skadeståndstalan för överträdelser av unionens konkurrensrättsliga bestämmelser – Beslut av kommissionen i vilket en överträdelse konstateras – Förlkningsförfarande – Produkter som berörs av överträdelsen – Speciallastbilar – Lastbilar för insamling av hushållsavfall)	9
2022/C 408/11	Mål C-614/20: Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tallinna Halduskohus – Estland) – AS Lux Express Estonia mot Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium ("Begäran om förhandsavgörande – Förordning nr (EG) 1370/2007 – Kollektivtrafik på järnväg och väg – Allmänna bestämmelser som föreskriver en skyldighet att transportera vissa grupper av passagerare gratis – Skyldighet för den behöriga myndigheten att bevilja kollektivtrafikföretaget ersättning för allmän trafikplikt – Beräkningsmetod")	10

2022/C 408/12	Mål C-624/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 7 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag, zittingplaats Amsterdam – Nederländerna) – E.K. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2003/109/EG – Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning – Tillämpningsområde – Tredjelandsmedborgare som har uppehållsrätt med stöd av artikel 20 FEUF – Artikel 3.2 e – Personer som är bosatta uteslutande av tillfälliga skäl – Självständigt unionsrättsligt begrepp)	11
2022/C 408/13	Mål C-659/20: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – Republiken Tjeckien) – ET mot Ministerstvo životního prostředí (Begäran om förhandsavgörande – Skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem – Förordning (EG) nr 338/97 – Artikel 8.3 d – Begreppet ”exemplar av djurarter födda och uppvuxna i fångenskap” – Förordning (EG) nr 865/2006 – Artikel 1 led 3 – Begreppet avelsbestånd – Artikel 54 led 2 – Anskaffande av avelsbestånd – Kontrollen av härstamningen)	12
2022/C 408/14	Mål C-716/20: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – RTL Television GmbH mot Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A. (Begäran om förhandsavgörande – Upphovsrätt och närstående rättigheter – Satellitsändningar och vidaresändning via kabel – Direktiv 93/83/EEG – Artikel 1.3 – Begreppet vidaresändning via kabel – Den som vidaresänder är inte kabeloperatör – Samtidig, oförändrad och oavkortad vidaresändning av tv- eller radiosändningar vilka sänds via satellit och är avsedda att tas emot av allmänheten, utförd av ett företag som driver hotellverksamhet, genom parabolantenn, kabel och tv- eller radiomottagare – Föreligger inte)	13
2022/C 408/15	Mål C-720/20: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Cottbus – Tyskland) – RO, företräd enligt lag, mot Fürbundsrepublik Tyskland (Begäran om förhandsavgörande – Gemensam asylpolitik – Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd – Förordning (EU) nr 604/2013 (Dublin III) – En ansökan om internationellt skydd som lämnats in av en underårig i den medlemsstat där den underårige är född – Den underåriges föräldrar har tidigare erhållit flyktningstatus i en annan medlemsstat – Artikel 3.2 – Artikel 9 – Artikel 20.3 – Direktiv 2013/32/EU – Artikel 33.2 a – Fråga om ansökan om internationellt skydd kan prövas och ansvar för att pröva ansökan)	14
2022/C 408/16	Mål C-19/21: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nederländerna) – I, S mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 604/2013 – Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd – Artiklarna 8.2 och 27.1 – Ensamkommande barn med en släkting som lagligen uppehåller sig i en annan medlemsstat – Avslag från den medlemsstaten på en ansökan om att den ska ta över ansvaret för den underårige – Den underåriges eller den närståendes rätt till ett effektivt rättsmedel mot avslagsbeslutet – Artiklarna 7, 24 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Barnets bästa)	15
2022/C 408/17	Förenade målen C-80/21, C-81/21, C-82/21: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy – Polen) – Śródmieście w Warszawie – Pologne) – E.K., S.K. mot D.B.P. (C-80/21), och B.S., W.S. mot M. (C-81/21), och B.S., Ł.S. mot M. (C-82/21) (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 93/13/EEG – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Artikel 6.1 och artikel 7.1 – Hypotekslåneavtal – Verkningsarna av att ett villkor förklaras oskäligt – Preskription – Effektivitetsprincipen)	15
2022/C 408/18	Mål C-98/21: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt R mot W-GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 2.1, 9.1, 167 och 168 a – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Begreppet beskattningsbar person – Holdingbolag – Kostnader som har samband med en aktieägars bidrag till dotterbolag i form av naturaförmåner – Kostnaderna ingår inte i allmänna omkostnader – Dotterbolagens verksamhet är till övervägande del undantagen från skatt)	17

2022/C 408/19	Mål C-263/21: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (Ametic) mot Administración del Estado m.fl. (Begäran om förhandsavgörande – Upphovsrätt och närstående rättigheter – Direktiv 2001/29/EG – Artikel 5.2 b – Ensamrätt till mångfaldigande – Undantag – Privatkopiering – Avgift – Förhandsundantag – Intyg om undantag utfärdat av en privaträttslig enhet som kontrolleras av de enda upphovsrättsorganisationerna – Denna enhets kontrollbefogenheter)	17
2022/C 408/20	Mål C-267/21: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumänien) – Uniqa Asigurări SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 56 – Tillhandahållande av försäkringstjänster – Platsen för den skattemässiga anknytningen – Skaderegleringstjänster som tillhandahålls av utomstående företag i försäkringsgivarens namn och för dennes räkning)	18
2022/C 408/21	Mål C-294/21: Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg – Luxembourg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA mot Navitours Sàrl (Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Artikel 2.1 – Tillämpningsområde – Skattepliktiga transaktioner – Artikel 9.2 b – Platsen för tillhandahållande av transporttjänster – Turistturer på Mosel – Flod som omfattas av regler om kondominat)	19
2022/C 408/22	Mål C-319/21: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Venezia – Italien) – Agecontrol SpA mot ZR, Lidl Italia Srl (Begäran om förhandsavgörande – Jordbruk – Gemensam organisation av marknaderna – Förordning (EG) nr 1234/2007 – Förpackad färsk frukt och förpackade grönsaker – Genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 – Överensstämmelsekontroller – Transport till ett försäljningsställe tillhörande samma företag – Följedokument – Uppgift om ursprungsland)	20
2022/C 408/23	Mål C-368/21: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – R.T. mot Hauptzollamt Hamburg (Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Unionens tullkodex – Förordning (EU) nr 952/2013 – Platsen för uppkomst av tullskuld – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 30 – Artikel 60 – Artikel 71.1 – Beskattningsgrundande händelse och mervärdesskattens utkrävbarhet vid import – Platsen för uppkomst av skatteskuld – Konstaterande om bristande efterlevnad av en skyldighet enligt unionens tullagstiftning – Fastställande av platsen där varorna importerades – Transportmedel som är registrerat i tredjeland och som förts in i Europeiska unionen i strid med tullagstiftningen)	20
2022/C 408/24	Mål C-399/21: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Svea Hovrätt – Sverige) – IRnova AB mot FLIR Systems AB ("Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 24 led 4 – Exklusiv behörighet – Behörighet i mål om registrering eller giltighet av patent – Tillämpningsområde – Patentansökan som getts in och patent som beviljats i ett tredjeland – Ställning som uppfinnare – Innehavare av rätten till en uppfinning")	21
2022/C 408/25	Mål C-422/21: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Ministero dell'Interno mot TO (Begäran om förhandsavgörande – Personer som ansöker om internationellt skydd – Direktiv 2013/33/EU – Artikel 20.4 och 20.5 – Grovt våldsamt uppträdande – Rätt för medlemsstaterna att fastställa sanktioner – Räckvidd – Indragning av de materiella mottagningsvillkoren)	22
2022/C 408/26	Mål C-507/21 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 september 2022 – Puma SE m.fl. mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Dumpning – Import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam – Genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 – Återinförande av en slutgiltig antidumpningstull – Behörighet i tidsmässigt hänseende (ratione temporis) – Icke-diskrimineringsprincipen)	22

2022/C 408/27	Mål C-188/22: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Opolu – Polen) – VP (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Rättsligt samarbete på privaträttens område – Förordning (EG) nr 1206/2001 – Införskaflande av bevis – Skriftlig förklaring av en person som är bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga domstolens medlemsstat – Möjlighet att använda metoderna för att skaffa bevis enligt nationell lagstiftning och inte den som föreskrivs i denna förordning)	23
2022/C 408/28	Mål C-205/22: Domstolens beslut av den 8 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Alba Iulia – Rumänien) – C.D.A. mot I.J., N.L. (Avskrivning)	23
2022/C 408/29	Mål C-36/22 P: Överklagande ingett den 14 januari 2022 av Silvia González Sordo m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-642/21, Gonzáles Sordo m.fl. mot kommissionen	24
2022/C 408/30	Mål C-37/22 P: Överklagande ingett den 14 januari 2022 av GZ (*) m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-687/21, GZ (*) m.fl. mot kommissionen	24
2022/C 408/31	Mål C-38/22 P: Överklagande ingett den 18 januari 2022 av José Antonio Santos Cañibano m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-649/21, Santos Cañibano m.fl. mot kommissionen	25
2022/C 408/32	Mål C-39/22 P: Överklagande ingett den 18 januari 2022 av Enol Velasco Granda m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-658/21, Velasco Granda m.fl. mot kommissionen	25
2022/C 408/33	Mål C-40/22 P: Överklagande ingett den 18 januari 2022 av Ramón Baidés Fernández m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-659/21, Baidés Fernández m.fl. mot kommissionen	25
2022/C 408/34	Mål C-195/22 P: Överklagande ingett den 4 mars 2022 av Plataforma de Trabajadoras Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 27 januari 2022 i mål T-736/21, PTTAZ mot kommissionen	26
2022/C 408/35	Mål C-400/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 16 juni 2022 – VT och UR mot Conny GmbH	26
2022/C 408/36	Mål C-427/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 28 juni 2022 – brottmål mot BG	27
2022/C 408/37	Mål C-430/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 28 juni 2022 – Brott mål mot VB	27
2022/C 408/38	Mål C-432/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 28 juni 2022 – brottmål mot PT, SD	28
2022/C 408/39	Mål C-438/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonon sad (Bulgarien) den 4 juli 2022 – "Em akaunt BG" EOOD mot Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets" AD	28
2022/C 408/40	Mål C-441/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 5 juli 2022 – Zamestnik-ministar na regionalno razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashia organ na operativna programa "Regioni v rastezh" 2014–2020 mot Obshtina Razgrad	30
2022/C 408/41	Mål C-443/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 5 juli 2022 – Zamestnik ministar na regionalno razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa "INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014–2020" mot Obshtina Balchik	31
2022/C 408/42	Mål C-450/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 6 juli 2022 – Caixabank SA m.fl. mot ADICAE m.fl.	32

2022/C 408/43	Mål C-468/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsialisiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 13 juli 2022 – Brottmål mot VB	33
2022/C 408/44	Mål C-534/22 P: Överklagande ingett den 10 augusti 2022 av Roberto Aquino av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-253/21, Aquino mot parlamentet	33
2022/C 408/45	Mål C-546/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 16 augusti 2022 – GF mot Schauinsland-Reisen GmbH	34
2022/C 408/46	Mål C-265/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Bruxelles – Belgien) – AB, AB-CD mot Z EF	35
2022/C 408/47	Mål C-481/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Wiesbaden – Tyskland) – TX mot Bundesrepublik Deutschland	35
Tribunalen		
2022/C 408/48	Mål T-483/22: Talan väckt den 4 augusti 2022 – Genzyme Europe mot kommissionen	36
2022/C 408/49	Mål T-507/22: Talan väckt den 19 augusti 2022 – Schrom Farms mot kommissionen	37
2022/C 408/50	Mål T-536/22: Talan väckt den 31 augusti 2022 – PAN Europe mot kommissionen	38
2022/C 408/51	Mål T-541/22: Överklagande ingett den 2 september 2022 – Sanity Group mot EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)	38
2022/C 408/52	Mål T-542/22: Överklagande ingett den 4 september 2022 – Martin Rodrigo mot EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)	39
2022/C 408/53	Mål T-543/22: Överklagande ingett den 5 september 2022 – Laboratorios Ern mot EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)	40
2022/C 408/54	Mål T-549/22: Överklagande ingett den 6 september 2022 – Prolactal mot EUIPO – Prolactea (PROLACTAL)	40
2022/C 408/55	Mål T-552/22: Överklagande ingett den 7 september 2022 – mataharispaclub mot EUIPO – Rouha (SpaClubMatahari)	41
2022/C 408/56	Mål T-555/22: Talan väckt den 9 september 2022 – Frankrike mot kommissionen	42
2022/C 408/57	Mål T-565/22: Talan väckt den 13 september 2022 – HF mot parlamentet	43
2022/C 408/58	Mål T-474/21: Tribunalens beslut av den 8 september 2022 – Schenk Italien mot EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)	43
2022/C 408/59	Mål T-608/21: Tribunalens beslut av den 8 september 2022 – Automobiles Citroën mot EUIPO – Polestar (Représentation de deux chevrons inversés)	44
2022/C 408/60	Mål T-625/21: Tribunalens beslut av den 8 september 2022 – Automobiles Citroën mot EUIPO – Polestar (Représentation de deux chevrons inversés)	44

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 408/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 398, 17.10.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 389, 10.10.2022

EUT C 380, 3.10.2022

EUT C 368, 26.9.2022

EUT C 359, 19.9.2022

EUT C 340, 5.9.2022

EUT C 326, 29.8.2022

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Vilniaus apygardos administracinis teismas – Litauen) – OT mot Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Mål C-184/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artiklarna 7, 8 och 52.1 – Direktiv 95/46/EG – Artikel 7 c – Artikel 8.1 – Förordning (EU) 2016/679 – Artikel 6.1 första stycket c och 6.3 andra stycket – Artikel 9.1 – Behandling är nödvändig med hänsyn till iakttagandet av en lagstadgad skyldighet som den personuppgiftsansvarige omfattas av – Mål av allmänt intresse – Proportionalitet – Behandling av särskilda kategorier av personuppgifter – Nationell lagstiftning, enligt vilken uppgifter i deklARATIONER om privata intressen som ingetts av fysiska personer som arbetar inom den offentliga förvaltningen eller direktörer för sammanslutningar eller institutioner som erhåller offentliga medel, ska offentliggöras på internet – Förebyggande av intressekonflikter och korruption inom den offentliga sektorn)

(2022/C 408/02)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: OT

Motpart: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

ytterligare deltagare i rättegången: Fondas "Nevyriausybinių organizacijų informacijos ir paramos centras"

Domslut

- 1) Artikel 7 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och artikel 6.1 första stycket c och 6.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), ska mot bakgrund av artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell lagstiftning som föreskriver ett offentliggörande på internet av den deklARATION om privata intressen som varje direktör för en institution som erhåller offentliga medel är skyldig att inge, i den mån som offentliggörandet bland annat avser namnuppgifter om dennes make/maka, sambo eller partner, samt närstående till deklARANTEN eller personer som denne känner till, vilka kan föranleda en intressekonflikt, eller varje transaktion som utförts under de senaste tolv kalendermånaderna och vars värde överstiger 3 000 euro.

- 2) Artikel 8.1 i direktiv 95/46 och artikel 9.1 i förordning 2016/679 ska tolkas på så sätt att offentliggörandet av personuppgifter som indirekt kan röja en fysisk persons sexuella läggning på webbplatsen för den offentliga myndighet som ansvarar för att samla in och kontrollera innehållet i deklARATIONER om privata intressen, utgör en behandling av särskilda kategorier av personuppgifter i den mening som avses i dessa bestämmelser.

(¹) EUT C 255, 3.8.2020.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bundesrepublik Deutschland mot SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Förenade målen C-273/20 och C-355/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – Invandringspolitik – Rätt till familjeåterförening – Direktiv 2003/86/EG – Artikel 10.3 a – Artikel 16.1 b – Begreppet "underårigt barn" – Begreppet "fullständigt familjeliv" – Vuxen person har ansökt om familjeåterförening med ett underårigt barn som erkänts ha flyktingstatus – Relevant tidpunkt för att bedöma huruvida barnet är underårigt)

(2022/C 408/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland

Motpart: SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

Ytterligare deltagare i rättegången: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Domslut

- 1) Artikel 16.1 a i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening ska tolkas så, att i fall av familjeåterförening mellan föräldrar och en underårig flykting utan medföljande vuxen i enlighet med artikel 10.3 a i direktivet, jämförd med artikel 2 f i samma direktiv, utgör den omständigheten att flyktingen fortfarande är underårig när föräldrarnas ansökan om inresa och vistelse i familjeåterföreningssyfte avgörs inte ett "villkor", i den mening som avses i artikel 16.1 a i samma direktiv, som – om det inte är uppfyllt – innebär att den berörda medlemsstaten får avslå ansökan om inresa och vistelse för familjeåterförening. Vidare ska dessa bestämmelser, tolkade mot bakgrund av artikel 13.2 i direktivet, tolkas så, att de utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att i ett sådant fall upphör de berörda föräldrarnas uppehållsrätt så snart barnet blir myndigt.
- 2) Artikel 16.1 b i direktiv 2003/86 ska tolkas så, att för att ett fullständigt familjeliv ska anses vara för handen, i den mening som avses i denna bestämmelse, i ett fall av familjeåterförening mellan en förälder och ett underårigt barn som har beviljats flyktingstatus men som har blivit myndigt innan förälderns ansökan om inresa och vistelse för familjeåterförening har avgjorts, är ett släktskap i rakt uppstigande led av första graden inte tillräckligt. Det är dock inte nödvändigt att det barn och den förälder som återförenats tillhör samma hushåll eller bor tillsammans för att föräldern ska kunna beviljas familjeåterförening. Sporadiska besök, i den mån de är möjliga, och regelbundna kontakter av något

slag kan således räcka för att de berörda personerna ska anses ha återskapat ett personligt och känslomässigt förhållande och för att styrka att de har ett fullständigt familjeliv. Det krävs inte heller att det barn och den förälder som återförenats stöttar varandra ekonomiskt.

(¹) EUT C 378, 9.11.2020.
EUT C 348, 19.10.2020.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bundesrepublik Deutschland mot XC

(Mål C-279/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – Invandringspolitik – Rätt till familjeåterförening – Direktiv 2003/86/EG – Artikel 4.1 första stycket c – Begreppet ”underårigt barn” – Artikel 16.1 b – Begreppet ”fullständigt familjeliv” – Ett barn har ansökt om familjeåterförening med sin far som har beviljats flyktingstatus – Relevant tidpunkt för att bedöma huruvida barnet är underårigt)

(2022/C 408/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesrepublik Deutschland

Motpart: XC

Ytterligare deltagare i rättegången: Landkreis Cloppenburg

Domslut

- 1) Artikel 4.1 första stycket c i rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening ska tolkas så, att den relevanta tidpunkten för att bedöma huruvida ett barn till en referensperson som beviljats flyktingstatus är underårigt, i den mening som avses i den bestämmelsen, i en situation där barnet har blivit myndigt innan referenspersonen har beviljats flyktingstatus och innan ansökan om familjeåterförening har lämnats in, är tidpunkten då referenspersonen lämnade in sin asylansökan för att beviljas flyktingstatus, förutsatt att ansökan om familjeåterförening lämnas in inom tre månader från det att referenspersonen har beviljats flyktingstatus.
- 2) Artikel 16.1 b i direktiv 2003/86 ska tolkas så, att för att ett fullständigt familjeliv ska anses vara för handen, i den mening som avses i denna bestämmelse, i ett fall av familjeåterförening mellan ett underårigt barn och en förälder som beviljats flyktingstatus, där barnet har blivit myndigt innan referenspersonen har beviljats flyktingstatus och innan ansökan om familjeåterförening har lämnats in, är ett släktskap i rakt uppstigande led av första graden inte tillräckligt. Det är dock inte nödvändigt att referenspersonen och det berörda barnet tillhör samma hushåll eller bor tillsammans för att barnet ska kunna beviljas familjeåterförening. Sporadiska besök, i den mån de är möjliga, och regelbundna kontakter av något slag kan således räcka för att de berörda personerna ska anses ha återskapat ett personligt och känslomässigt förhållande och för att styrka att de har ett fullständigt familjeliv. Det krävs inte heller att det barn och den förälder som återförenats stöttar varandra ekonomiskt.

(¹) EUT C 378, 9.11.2020.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Roma Multiservizi spa, Rekeep spa mot Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Mål C-332/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Koncessionskontrakt – Bildande av ett halvvoffentligt bolag – Tilldelning av driften av en ”integrerad skoltjänst” till detta bolag – Utseende av den privata delägaren genom ett anbudsförfarande – Direktiv 2014/23/EU – Artikel 38 – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 58 – Tillämplighet – In house-kriterier – Krav på att den privata delägaren ska inneha en minsta andel av kapitalandelarna i det halvvoffentliga bolaget – Den upphandlande myndighetens indirekta ägarandel i den privata delägaren – Urvalskriterier)

(2022/C 408/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Motparter: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Övriga deltagare i rättegången: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Domslut

- 1) Artikel 58 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG, i dess lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2365 av den 18 december 2017, ska tolkas så, att en upphandlande myndighet kan utesluta en ekonomisk aktör från det förfarande som syftar till att dels bilda ett halvvoffentligt bolag, dels tilldela detta bolag ett offentligt tjänstekontrakt, när uteslutandet av aktören är motiverat av det faktum att den övre gränsen för andelsinnehavet i bolaget, enligt vad som fastställts i upphandlingsdokumenten, på grund av den upphandlande myndighetens indirekta ägande av andelar av denna ekonomiska aktör, i själva verket skulle överskridas om den upphandlande myndigheten valde denna ekonomiska aktör som delägare, såvitt detta överskridande leder till att öka den ekonomiska risk som bärs av samma upphandlande myndighet.
- 2) Artikel 38 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner, i dess lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/2366 av den 18 december 2017, ska tolkas så, att en upphandlande myndighet kan utesluta en ekonomisk aktör från det förfarande som syftar till att dels bilda ett halvvoffentligt bolag, dels tilldela detta bolag en tjänstekoncession, när uteslutandet av aktören är motiverat av det faktum att den övre gränsen för andelsinnehavet i bolaget, enligt vad som fastställts i upphandlingsdokumenten, på grund av den upphandlande myndighetens indirekta ägande av andelar av denna ekonomiska aktör, i själva verket skulle överskridas om den upphandlande myndigheten valde denna ekonomiska aktör som delägare, såvitt detta överskridande leder till att öka den ekonomiska risk som bärs av samma upphandlande myndighet.

⁽¹⁾ EUT C 329, 5.10.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Kúria – Ungern) – HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt. mot Magyar Nemzeti Bank

(Mål C-352/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 2009/65/EG – Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) – Direktiv 2011/61/EU – Alternativa investeringsfonder – Ersättningspolicy och ersättningspraxis som gäller för ledande personer i ett förvaltningsbolag för fondföretag eller i ett bolag som förvaltar alternativa investeringsfonder – Utdelning som lämnats till vissa personer som ingår i företagsledningen – Begreppet ”ersättning” – Artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätt till egendom)

(2022/C 408/06)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Kúria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Motpart: Magyar Nemzeti Bank

Domslut

Artiklarna 14–14b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU av den 23 juli 2014, artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 och punkterna 1 och 2 i bilaga II till direktiv 2011/61

ska tolkas på följande sätt:

Bestämmelserna om ersättningspolicy och ersättningspraxis är tillämpliga på utdelning som ett bolag vars normala verksamhet består i förvaltning av företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och av alternativa investeringsfonder direkt eller indirekt betalar ut till vissa av sina anställda med ställning som verkställande direktör, investeringschef eller portföljförvaltare på grundval av deras egendomsrätt till aktier i nämnda bolag, om policyn för utbetalning av sådan utdelning är ägnad att ge nämnda anställda incitament till risktagande som kan skada intressena för de fondföretag eller alternativa investeringsfonder som bolaget förvaltar och investerarnas intressen, och därmed kan göra det enklare att kringgå de krav som följer av nämnda bestämmelser.

⁽¹⁾ EUT C 423, 7.12.2020

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 7 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Latvijas Republikas Satversmes tiesa – Lettland) – Förfarande som inletts av Boriss Cilevičs m.fl.

(Mål C-391/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 49 FEUF – Etableringsfrihet – Inskränkning – Motivering – Utbildningssystemets organisation – Universitet och högskolor – Skyldighet att tillhandahålla utbildningsprogram på den berörda medlemsstatens officiella språk – Artikel 4.2 FEUF – En medlemsstats nationella identitet – Skydd och främjande av det officiella språket i en medlemsstat – Proportionalitetsprincipen)

(2022/C 408/07)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopoloovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

Ytterligare deltagare i rättegången: Latvijas Republikas Saeima

Domslut

Artikel 49 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som i princip ålägger universitet och högskolor en skyldighet att uteslutande ge undervisning på den medlemsstatens officiella språk, i den mån en sådan lagstiftning är motiverad av hänsyn till ändamål avseende skyddet för medlemsstatens nationella identitet, det vill säga att den är nödvändig och proportionerlig i förhållande till skyddet för det legitima mål som eftersträvas.

⁽¹⁾ EUT C 359, 26.10.2020

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Bremen – Tyskland) – S mot Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Mål C-411/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Unionsmedborgarskap – Fri rörlighet för personer – Likabehandling – Direktiv 2004/38/EG – Artikel 24.1 och 24.2 – Sociala förmåner – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 4 – Familjeförmåner – Tillkommer ej medborgare i andra medlemsstater som har varit ekonomiskt inaktiva de första tre månaderna av sin vistelse i den mottagande medlemsstaten)

(2022/C 408/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Bremen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: S

Motpart: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Domslut

Artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ska tolkas så, att den utgör hinder mot en medlemsstats lagstiftning som innebär att en unionsmedborgare – som är medborgare i en annan medlemsstat och stadigvarande bosatt i förstnämnda medlemsstat, samt ekonomiskt inaktiv i den mening som avses i artikel 3.1 j i denna förordning, jämförd med dess artikel 1 z, under de första tre månaderna av vederbörandes vistelse i förstnämnda medlemsstat, medan medborgare i denna medlemsstat som är ekonomiskt inaktiva kan beviljas sådana förmåner, även under de första tre månaderna sedan de återvänt till denna medlemsstat efter att ha utövat sin unionsrättsliga rätt att fritt röra sig och bosätta sig i en annan medlemsstat.

Artikel 24.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38 av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG ska tolkas så, att den inte är tillämplig på sådan lagstiftning.

(¹) EUT C 423, 7.12.2020.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Provincial de Barcelona – Spanien) – MPA mot LCDNMT

(Mål C-501/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Artiklarna 3, 6, 7, 8 och 14 – Begreppet hemvist – Behörighet, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet – Förordning (EG) nr 4/2009 – Artiklarna 3 och 7 – Medborgare från två olika medlemsstater som är bosatta i ett tredjeland såsom kontraktsanställda vid Europeiska unionens delegation i detta tredjeland – Fastställande av behörighet – Forum necessitatis)

(2022/C 408/09)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MPA

Motpart: LCDNMT

Domslut

1) Artikel 3.1 a i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 och artikel 3 a och b i rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet ska tolkas så, att de berörda makarnas ställning – såsom kontraktsanställda vid unionen med tjänstgöring vid en av unionens delegationer i ett tredjeland och som påstås åtnjuta diplomatstatus i detta tredjeland – inte kan vara en avgörande faktor vid fastställandet av hemvist, i den mening som avses i dessa bestämmelser.

- 2) Artikel 8.1 i förordning nr 2201/2003 ska tolkas så, att vid fastställandet av ett barns hemvist saknar den anknytning som utgörs av moderns medborgarskap och hennes bosättning, före äktenskapets ingående, i den medlemsstat där talan om föräldraansvar väckts relevans, medan det inte utgör en tillräcklig omständighet att de minderåriga barnen är födda i denna medlemsstat och är medborgare i denna stat.
- 3) För det fall ingen domstol i en medlemsstat är behörig att pröva en ansökan om äktenskapsskillnad enligt artiklarna 3–5 i förordning nr 2201/2003, ska artikel 7 i förordningen, jämförd med artikel 6 i samma förordning, tolkas så, att den omständigheten att svaranden i det nationella målet är medborgare i en annan medlemsstat än den där talan väckts utgör hinder för att tillämpa bestämmelserna om behörighet i övriga fall som följer av artikel 7 för att fastställa denna domstols behörighet, utan att det emellertid hindrar att domstolarna i den medlemsstat där svaranden är medborgare är behöriga att pröva en sådan ansökan enligt den sistnämnda medlemsstatens nationella behörighetsregler.

Om ingen domstol i en medlemsstat är behörig att pröva en talan om föräldraansvar enligt artiklarna 8–13 i förordning nr 2201/2003, ska artikel 14 i denna förordning tolkas så, att den omständigheten att svaranden i det nationella målet är medborgare i en annan medlemsstat än den i vilken talan väckts inte utgör hinder för tillämpningen av bestämmelsen om behörighet i övriga fall enligt nämnda artikel 14.

- 4) Artikel 7 i förordning nr 4/2009 ska tolkas på följande sätt:

- om samtliga parter i en tvist om underhållsskyldighet inte har hemvist i en medlemsstat, kan behörighet i undantagsfall grundas på *forum necessitatis*, i den mening som avses i nämnda artikel 7, om ingen domstol i en medlemsstat är behörig enligt artiklarna 3–6 i förordningen, om förfarandet inte rimligen kan inledas eller genomföras i det tredjeland till vilket tvisten har nära anknytning, eller om det visar sig vara omöjligt i det landet, och om tvisten har tillräcklig anknytning till den medlemsstaten i vilken talan väckts,
- för att det i undantagsfall ska anses att ett förfarande inte rimligen kan inledas eller genomföras i ett tredjeland, krävs det, efter en bedömning av de omständigheter som har anförts i varje enskilt fall, att tillgången till rättslig prövning i detta tredjeland, i rättsligt eller faktiskt hänseende, hindras, bland annat genom tillämpning av processuella villkor som är diskriminerande eller som strider mot de grundläggande garantierna för en rättvis rättegång, utan att det krävs att den part som åberopar nämnda artikel 7 måste visa att han eller hon utan framgång har inlett eller försökt inleda ett sådant förfarande vid domstolarna i detta tredjeland, och
- för att en tvist ska anses ha tillräcklig anknytning till den medlemsstat i vilken talan väckts, är det möjligt att grunda sig på den ena partens medborgarskap.

(¹) EUT C 423, 7.12.2020.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Hannover – Tyskland) – Landkreis Northeim mot Daimler AG

(Mål C-588/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Artikel 101 FEUF – Skadeståndstalan för överträdelser av unionens konkurrensrättsliga bestämmelser – Beslut av kommissionen i vilket en överträdelse konstateras – Förlkningsförfarande – Produkter som berörs av överträdelsen – Speciallastbilar – Lastbilar för insamling av hushållsavfall)

(2022/C 408/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Landkreis Northeim

Motpart: Daimler AG

Ytterligare deltagare i rättegången: Iveco Magirus AG, Traton SE, som trätt istället för MAN SE, MAN Truck & Bus och MAN Truck & Bus Deutschland GmbH, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Domslut

Europeiska kommissionens beslut av den 19 juli 2016, vilket anmälts med referensnummer C(2016) 4673 final, om ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende AT.39824 – Lastbilar) ska tolkas så, att speciallastbilar, inklusive lastbilar för insamling av hushållsavfall, ingår bland de produkter som berörs av den kartell som konstateras i detta beslut.

(¹) EUT C 53, 15.2.2021

Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tallinna Halduskohus – Estland) – AS Lux Express Estonia mot Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Mål C-614/20) (¹)

(”Begäran om förhandsavgörande – Förordning nr (EG) 1370/2007 – Kollektivtrafik på järnväg och väg – Allmänna bestämmelser som föreskriver en skyldighet att transportera vissa grupper av passagerare gratis – Skyldighet för den behöriga myndigheten att bevilja kollektivtrafikföretaget ersättning för allmän trafikplikt – Beräkningsmetod”)

(2022/C 408/11)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tallinna Halduskohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: AS Lux Express Estonia

Motpart: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Domslut

1) Artikel 2 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 2007, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/2338 av den 14 december 2016

ska tolkas på följande sätt:

Begreppet allmän trafikplikt i denna bestämmelse omfattar den skyldighet som åligger de trafikföretag som i den berörda medlemsstaten bedriver offentlig linjetrafik på väg och järnväg, och som föreskrivs i en nationell lagbestämmelse, att utan ersättning från staten transportera vissa grupper av passagerare gratis, bland annat barn i förskoleåldern och vissa kategorier av personer med funktionshinder.

2) Artiklarna 3.2 och 4.1 b i) i förordning nr 1370/2007, i dess lydelse enligt förordning nr 2016/2338,

ska tolkas på följande sätt:

De behöriga myndigheterna är skyldiga att bevilja de trafikföretag som i den berörda medlemsstaten bedriver offentlig linjetrafik på väg och järnväg ersättning för den ekonomiska nettoeffekten, positiv eller negativ, på de kostnader och intäkter som följer av en skyldighet för dessa företag, vilken fastställts i en allmän bestämmelse, att transportera vissa kategorier av personer – bland annat barn i förskoleåldern och vissa kategorier av personer med funktionshinder – gratis.

3) Artikel 3.2 och punkt 2 i bilagan till förordning nr 1370/2007, i dess lydelse enligt förordning nr 2016/2338,

ska tolkas på följande sätt:

Ersättning för den ekonomiska nettoeffekten, positiv eller negativ, på de kostnader och intäkter som följer av uppfyllandet av taxevillkor vilka fastställts i allmänna bestämmelser och som avser att fastställa högsta taxa för vissa grupper av passagerare, ska beviljas i enlighet med principerna i artikel 4, artikel 6 och bilagan till denna förordning på ett sådant sätt att alltför höga ersättningar undviks. Ersättningen får inte överstiga ett belopp som motsvarar den ekonomiska nettoeffekten, som motsvarar summan av de verkningar, positiva som negativa, som fullgörandet av den allmänna trafikplikten får för kollektivtrafikföretagets kostnader och inkomster. Verkningarna ska bedömas genom att man jämför situationen med uppfylld trafikplikt med den situation som skulle ha förelegat om trafikplikten inte hade varit uppfylld.

⁽¹⁾ EUT C 35, 1.02.2021.

**Domstolens dom (stora avdelningen) av den 7 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Rechtbank Den Haag, zittingplaats Amsterdam – Nederländerna) – E.K. mot Staatssecretaris van
Justitie en Veiligheid**

(Mål C-624/20) ⁽¹⁾

**(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2003/109/EG – Varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares
ställning – Tillämpningsområde – Tredjelandsmedborgare som har uppehållsrätt med stöd av artikel 20
FEUF – Artikel 3.2 e – Personer som är bosatta uteslutande av tillfälliga skäl – Självständigt
unionsrättsligt begrepp)**

(2022/C 408/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingplaats Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E.K.

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Domslut

- 1) Artikel 3.2 e i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning ska tolkas så, att begreppet bosatt "uteslutande av tillfälliga skäl", som avses däri, är ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska tolkas enhetligt i samtliga medlemsstater.
- 2) Artikel 3.2 e i direktiv 2003/109 ska tolkas så, att begreppet bosatt "uteslutande av tillfälliga skäl", som avses däri, inte omfattar den situationen där en tredjelandsmedborgare uppehåller sig med stöd av artikel 20 FEUF i den medlemsstat där den berörda unionsmedborgaren är medborgare.

⁽¹⁾ EUT C 128, 12.4.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – Republiken Tjeckien) – ET mot Ministerstvo životního prostředí

(Mål C-659/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem – Förordning (EG) nr 338/97 – Artikel 8.3 d – Begreppet "exemplar av djurarter födda och uppvuxna i fångenskap" – Förordning (EG) nr 865/2006 – Artikel 1 led 3 – Begreppet avelsbestånd – Artikel 54 led 2 – Anskaffande av avelsbestånd – Kontrollen av härstamningen)

(2022/C 408/13)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ET

Motpart: Ministerstvo životního prostředí

Domslut

- 1) Artikel 1 led 3 i kommissionens förordning (EG) nr 865/2006 av den 4 maj 2006 om närmare föreskrifter för tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem

ska tolkas så, att

begreppet "avelsbestånd", i den mening som avses i denna bestämmelse, inte omfattar släktingar i rakt uppstigande led till exemplar som fötts upp i en uppfödning verksamhet när dessa släktingar aldrig har ägts eller innehafts av uppfödaren.

- 2) Artikel 54 led 2 i förordning nr 865/2006, jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och principen om skydd för berättigade förväntningar,

ska tolkas så, att

den utgör hinder för att ett exemplar, som innehas av en uppfödare, av en djurart som anges i bilaga A till rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem, kan anses ha fötts och fötts upp i fångenskap i den mening som avses i artikel 8.3 i den förordningen, när släktingar till exemplaret i rakt uppstigande led, vilka inte ingår i uppfödarens avelsbestånd, förvärvats av tredje man, innan dessa förordningar trädde i kraft, på ett sätt som inverkat menligt på den berörda artens överlevnad i vilt tillstånd.

⁽¹⁾ EUT C 62, 22.2.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – RTL Television GmbH mot Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

(Mål C-716/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Upphovsrätt och närstående rättigheter – Satellitsändningar och vidaresändning via kabel – Direktiv 93/83/EEG – Artikel 1.3 – Begreppet vidaresändning via kabel – Den som vidaresänder är inte kabeloperatör – Samtidig, oförändrad och oavkortad vidaresändning av tv- eller radiosändningar vilka sänds via satellit och är avsedda att tas emot av allmänheten, utförd av ett företag som driver hotellverksamhet, genom parabolantenn, kabel och tv- eller radiomottagare – Föreligger inte)

(2022/C 408/14)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RTL Television GmbH

Motparter: Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Domslut

Artikel 1.3 jämförd med artikel 8.1 i rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel

ska tolkas på följande sätt:

- Den föreskriver ingen ensamrätt för radio- och tv-företag att tillåta eller förbjuda vidaresändning via kabel i den mening som avses i den bestämmelsen.
- En samtidig, oförändrad och oavkortad vidaresändning via satellit avsedd att tas emot av allmänheten utgör inte en sådan vidaresändning via kabel, när denna vidaresändning utförs av en annan person än en kabeldistributör i den mening som avses i nämnda direktiv, såsom ett hotell.

⁽¹⁾ EUT C 110, 29.3.2021.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Cottbus – Tyskland) – RO, företräd enligt lag, mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-720/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensam asylpolitik – Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd – Förordning (EU) nr 604/2013 (Dublin III) – En ansökan om internationellt skydd som lämnats in av en underårig i den medlemsstat där den underårige är född – Den underåriges föräldrar har tidigare erhållit flyktingstatus i en annan medlemsstat – Artikel 3.2 – Artikel 9 – Artikel 20.3 – Direktiv 2013/32/EU – Artikel 33.2 a – Fråga om ansökan om internationellt skydd kan prövas och ansvar för att pröva ansökan)

(2022/C 408/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Cottbus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: RO, företräd enligt lag

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

- 1) Artikel 20.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller statslös person har lämnat in i någon medlemsstat

ska tolkas så,

att den inte kan tillämpas analogt på en situation där en underårig och den underåriges föräldrar lämnar in ansökningar om internationellt skydd i den medlemsstat där den underårige är född, trots att den underåriges föräldrar redan åtnjuter internationellt skydd i en annan medlemsstat.

- 2) Artikel 33.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd

ska tolkas så,

att den inte kan tillämpas analogt på den ansökan om internationellt skydd som lämnats in av en underårig i en medlemsstat när det inte är den underårige själv, utan den underåriges föräldrar, som åtnjuter internationellt skydd i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 88, 15.03.2021.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nederländerna) – I, S mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-19/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EU) nr 604/2013 – Kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd – Artiklarna 8.2 och 27.1 – Ensamkommande barn med en släkting som lagligen uppehåller sig i en annan medlemsstat – Avslag från den medlemsstaten på en ansökan om att den ska ta över ansvaret för den underårige – Den underåriges eller den närståendes rätt till ett effektivt rättsmedel mot avslagsbeslutet – Artiklarna 7, 24 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Barnets bästa)

(2022/C 408/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: I, S

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Domslut

Artikel 27.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförd med artiklarna 7, 24 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så, att

den medlemsstat som mottagit en ansökan med stöd av artikel 8.2 i förordningen om att den ska ta över ansvaret har ombetts att tillhandahålla ett rättsmedel mot sitt beslut för det ensamkommande barn, i den mening som avses i artikel 2 j i förordningen, som ansöker om internationellt skydd men däremot inte för den underåriges släkting, i den mening som avses i artikel 2 h i förordningen.

⁽¹⁾ EUT C 128, 12.4.2021.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy dla Warszawy – Polen) – Śródmieście w Warszawie – Pologne) – E.K., S.K. mot D.B.P. (C-80/21), och B.S., W.S. mot M. (C-81/21), och B.S., Ł.S. mot M. (C-82/21)

(Förenade målen C-80/21, C-81/21, C-82/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 93/13/EEG – Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal – Artikel 6.1 och artikel 7.1 – Hypotekslåneavtal – Verkningsarna av att ett villkor förklaras oskäligt – Preskription – Effektivitetsprincipen)

(2022/C 408/17)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., Ł.S. (C-82/21)

Motpart: D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21)

Domslut**1) Artikel 6.1 och artikel 7.1 i rådets direktiv 93/13/EEG om oskäliga villkor i konsumentavtal**

ska tolkas så,

att de utgör hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken den nationella domstolen inte kan fastställa att ett villkor i ett avtal som ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare är oskäligt i sin helhet, utan endast såvitt avser de delar av villkoret som gör det oskäligt, vilket innebär att villkoret, efter det att sådana delar har undanröjts, delvis förblir giltigt när ogiltigförklaringen innebär att villkoret ändras på ett sätt som påverkar dess innehåll, vilket det ankommer på den nationella domstolen kontrollera.

2) Artikel 6.1 och artikel 7.1 i direktiv 93/13

ska tolkas så,

att de utgör hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken en nationell domstol, efter att ha fastställt att ett oskäligt villkor i ett avtal mellan en konsument och en näringsidkare är ogiltigt utan att detta medför att avtalet är ogiltigt i dess helhet, kan ersätta detta villkor med en dispositiv bestämmelse i nationell rätt.

3) Artikel 6.1 och artikel 7.1 i direktiv 93/13

ska tolkas så,

att de utgör hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken en nationell domstol, efter att ha fastställt att ett oskäligt villkor i ett avtal som ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare är ogiltigt och att detta medför att avtalet i dess helhet är ogiltigt, kan ersätta det ogiltigförklarade villkoret med antingen en tolkning av parternas viljeförklaringar för att undvika att avtalet ogiltigförklaras, eller en dispositiv bestämmelse i nationell rätt, trots att konsumenten har informerats om och godtagit konsekvenserna av att nämnda avtal ogiltigförklaras.

4) Direktiv 93/13 ska, mot bakgrund av effektivitetsprincipen,

tolkas så,

att det utgör hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken den tioåriga preskriptionsfristen för konsumentens talan om återbetalning av belopp som felaktigt betalats till en näringsidkare med tillämpning av ett oskäligt villkor i ett kreditavtal, börjar löpa varje gång konsumenten gör en inbetalning, trots att konsumenten vid den tidpunkten inte själv kunde avgöra huruvida villkoret var oskäligt eller inte kände till att villkoret var oskäligt, och utan att ta hänsyn till att avtalet hade en avbetalningstid – i förevarande fall på trettio år – som vida överskred den lagstadgade preskriptionstiden på tio år.

(¹) EUT C 242, 21.6.2021

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Finanzamt R mot W-GmbH

(Mål C-98/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artiklarna 2.1, 9.1, 167 och 168 a – Avdrag för ingående mervärdesskatt – Begreppet beskattningsbar person – Holdingbolag – Kostnader som har samband med en aktieägars bidrag till dotterbolag i form av naturaförmåner – Kostnaderna ingår inte i allmänna omkostnader – Dotterbolagens verksamhet är till övervägande del undantagen från skatt)

(2022/C 408/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt R

Motpart: W-GmbH

Domslut

Artikel 168 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med artikel 167 i samma direktiv,

ska tolkas så,

att ett holdingbolag som tillhandahåller utgående skattepliktiga transaktioner till förmån för dotterbolag inte har rätt att dra av ingående skatt på tjänster som det köper från tredje man och som det lämnar som aktieägarbidrag till dotterbolagen i utbyte mot att det får del av den allmänna vinsten när följande omständigheter föreligger: för det första att de ingående transaktionerna inte har något direkt och omedelbart samband med holdingbolagets egna transaktioner utan i stället har ett direkt och omedelbart samband med dotterbolagens till övervägande del skattebefriade verksamhet, för det andra, att dessa tjänster inte ingår i priset för de skattepliktiga transaktioner som utförs till förmån för dotterbolagen, och, för det tredje, att dessa transaktioner inte utgör en del av de allmänna kostnadskomponenterna i holdingbolagets egen ekonomiska verksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 182, 10.5.2021.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (Ametic) mot Administración del Estado m.fl.

(Mål C-263/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Upphovsrätt och närstående rättigheter – Direktiv 2001/29/EG – Artikel 5.2 b – Ensamtillstånd till mångfaldigande – Undantag – Privatkopiering – Avgift – Förhandsundantag – Intyg om undantag utfärdat av en privaträttslig enhet som kontrolleras av de enda upphovsrättsorganisationerna – Denna enhets kontrollbefogenheter)

(2022/C 408/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (Ametic)

Motparter: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE) Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) och Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Domslut

- 1) Artikel 5.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället och likabehandlingsprincipen

ska tolkas så, att de

inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en juridisk person, som har inrättats och kontrolleras av organ för förvaltning av immateriella rättigheter, anförtros förvaltningen av undantag från skyldigheten att betala kompensation för privatkopiering respektive återbetalning av sådan kompensation, när denna nationella lagstiftning föreskriver att undantagsintyg och rätt till återbetalning av kompensation för privatkopiering ska beviljas i tid och i enlighet med objektiva kriterier som inte tillåter den juridiska personen att avslå en ansökan om beviljande av ett sådant intyg eller rätt till återbetalning på grundval av överväganden som innebär att den har ett utrymme för eget skön, varvid dess beslut om att avslå en sådan ansökan kan överklagas till ett oberoende organ.

- 2) Artikel 5.2 b i direktiv 2001/29 och likabehandlingsprincipen

ska tolkas så, att de

inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en juridisk person, som har inrättats och kontrolleras av organisationerna för förvaltning av immateriella rättigheter, och som har anförtrots förvaltningen av undantag från skyldigheten betala kompensation för privatkopiering respektive återbetalning av sådan kompensation, ges rätt att kräva tillgång till de uppgifter som är nödvändiga för att utöva sin kontrollbefogenhet på detta område, utan att det är möjligt att invända mot detta med hänvisning till den sekretess i fråga om företagsbokföring som föreskrivs i nationell rätt, varvid den juridiska personen är skyldig att upprätthålla sekretessen för de uppgifter som erhålls.

⁽¹⁾ EUT C 329, 16.8.2021.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumänien) – Uniqa Asigurări SA mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Mål C-267/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 56 – Tillhandahållande av försäkringstjänster – Platsen för den skattemässiga anknytningen – Skaderegleringstjänster som tillhandahålls av utomstående företag i försäkringsgivarens namn och för dennes räkning)

(2022/C 408/20)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Uniqa Asigurări SA

Motpart: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Domslut

Artikel 56.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att skaderegleringstjänster som tillhandahålls av utomstående företag i ett försäkringsbolags namn och för det bolagets räkning omfattas inte av begreppet "tjänster av rådgivare, ingenjörer, konsultbyråer, jurister, revisorer och andra liknande tjänster, liksom databehandling och tillhandahållande av information" i den bestämmelsen.

(¹) EUT C 349, 30.8.2021.)

Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg – Luxembourg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA mot Navitours Sàrl

(Mål C-294/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Beskattning – Mervärdesskatt – Sjätte direktivet 77/388/EEG – Artikel 2.1 – Tillämpningsområde – Skattepliktiga transaktioner – Artikel 9.2 b – Platsen för tillhandahållande av transporttjänster – Turistturer på Mosel – Flod som omfattas av regler om kondominat)

(2022/C 408/21)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

Motpart: Navitours Sàrl

Domslut

Artiklarna 2.1 och 9.2 b i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991

ska tolkas så, att

en medlemsstat ska påföra skatt på tjänster avseende turistturer med båt som en tillhandahållare med säte i denna medlemsstat utför inom ett territorium som enligt ett internationellt fördrag mellan medlemsstaten och en annan medlemsstat utgör ett gemensamt territorium under dessa medlemsstaters gemensamma överhöghet, och som inte omfattas av något undantag enligt unionsrätten, i den mån dessa tjänster inte redan har beskattats av den andra medlemsstaten. Den ena medlemsstatens beskattning av dessa tjänster hindrar i sin tur den andra medlemsstaten från att beskatta dem, utan att det påverkar möjligheten för dessa två medlemsstater att på annat sätt reglera beskattningen av tjänster som tillhandahålls inom detta territorium, bland annat genom avtal, förutsatt att utebliven beskattning av inkomster och dubbelbeskattning undviks.

(¹) EUT C 191, 10.5.2022.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'appello di Venezia – Italien) – Agecontrol SpA mot ZR, Lidl Italia Srl

(Mål C-319/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Jordbruk – Gemensam organisation av marknaderna – Förordning (EG) nr 1234/2007 – Förpackad färsk frukt och förpackade grönsaker – Genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 – Överensstämmelsekontroller – Transport till ett försäljningsställe tillhörande samma företag – Följedokument – Uppgift om ursprungsland)

(2022/C 408/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte d'appello di Venezia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Agecontrol SpA

Motpart: ZR, Lidl Italia Srl

Domslut

Artikel 5.4 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker, jämförd med artikel 8 i samma förordning samt artiklarna 113 och 113a i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 361/2008 av den 14 april 2008, ska tolkas så, att överensstämmelsekontrollen med handelsnormerna för produkter inom sektorn för frukt och grönsaker inte kräver att innehavaren av dessa produkter utfärdar ett följedokument. När innehavaren utfärdar ett sådant dokument är vederbörande emellertid skyldig att, i produkternas samtliga försäljningsled, ange namn och ursprungsland, oberoende av att de uppgifter som ska ingå i den externa märkningen enligt genomförandeförordning nr 543/2011 tydligt och med outplånlig skrift har angetts på en av sidorna på produkternas förpackning, på ett anslag som placerats på framträdande plats inuti det transportmedel som de fraktas i och på de fakturor som leverantören av dessa produkter utfärdar.

⁽¹⁾ EUT C 310, 2.8.2021.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland) – R.T. mot Hauptzollamt Hamburg

(Mål C-368/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Unionens tullkodex – Förordning (EU) nr 952/2013 – Platsen för uppkomst av tullskuld – Mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 30 – Artikel 60 – Artikel 71.1 – Beskattningsgrundande händelse och mervärdesskattens utkrävbarhet vid import – Platsen för uppkomst av skatteskuld – Konstaterande om bristande efterlevnad av en skyldighet enligt unionens tullagstiftning – Fastställande av platsen där varorna importerades – Transportmedel som är registrerat i tredjeland och som förts in i Europeiska unionen i strid med tullagstiftningen)

(2022/C 408/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: R.T.

Motpart: Hauptzollamt Hamburg

Domslut

Artiklarna 30 och 60 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv (EU) 2018/2057 av den 20 december 2018,

ska tolkas så, att

platsen för import av ett fordon som är registrerat i ett tredje land och som förs in i unionen i strid med tullagstiftningen i mervärdesskattehänseende är belägen i den medlemsstat där den som har underlåtit att uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i tullagstiftningen är bosatt och faktiskt använder fordonet.

(¹) EUT C 382, 20.9.2021.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Svea Hovrätt – Sverige) – IRnova AB mot FLIR Systems AB

(Mål C-399/21) (¹)

(”Begäran om förhandsavgörande – Civilrättsligt samarbete – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Artikel 24 led 4 – Exklusiv behörighet – Behörighet i mål om registrering eller giltighet av patent – Tillämpningsområde – Patentansökan som getts in och patent som beviljats i ett tredjeland – Ställning som uppfinnare – Innehavare av rätten till en uppfinning”)

(2022/C 408/24)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea hovrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IRnova AB

Motpart: FLIR Systems AB

Domslut

Artikel 24 led 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

ska tolkas så, att

den inte är tillämplig på en tvist, inom ramen för en talan som grundas på en påstådd ställning som uppfinnare eller meduppfinnare, om fastställandet av huruvida en person har rätt till vissa uppfinningar som avses i patentansökningar som getts in och patent som beviljats i tredjeland.

(¹) EUT C 368, 13.9.2021.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Ministero dell’Interno mot TO

(Mål C-422/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Personer som ansöker om internationellt skydd – Direktiv 2013/33/EU – Artikel 20.4 och 20.5 – Grovt våldsamt uppträdande – Rätt för medlemsstaterna att fastställa sanktioner – Räckvidd – Indragning av de materiella mottagningsvillkoren)

(2022/C 408/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero dell’Interno

Motpart: TO

Domslut

- 1) Artikel 20.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd ska tolkas så, att den är tillämplig på grovt våldsamt uppträdande som ägt rum utanför en förläggning.
- 2) Artikel 20.4 och 20.5 i direktiv 2013/33 ska tolkas så, att den utgör hinder för att en person som ansöker om internationellt skydd och som har uppträtt grovt våldsamt i förhållande till offentliganställda tjänstemän, åläggs en sanktion som innebär indragning av personens materiella mottagningsvillkor, i den mening som avses i artikel 2 f och g i direktivet, i form av inkvartering, mat och kläder, då detta skulle innebära att vederbörande fräntogs möjligheten att tillgodose sina mest grundläggande behov. Åläggandet av andra sanktioner enligt artikel 20.4 måste under alla omständigheter uppfylla kraven i artikel 20.5, särskilt de krav som avser iakttagandet av proportionalitetsprincipen och respekten för människans värdighet.

⁽¹⁾ EUT C 368, 13.9.2021.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 8 september 2022 – Puma SE m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-507/21 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Dumpning – Import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam – Genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14 – Återinförande av en slutgiltig antidumpningstull – Behörighet i tidsmässigt hänseende (ratione temporis) – Icke-diskrimineringsprincipen)

(2022/C 408/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia, SL, Puma Retail AG (ombud: J. Cornelis och E. Vermulst, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati, G. Luengo och T. Maxian Rusche)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL och Puma Retail AG ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 431, 25.10.2021.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 8 september 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Okręgowy w Opolu – Polen) – VP

(Mål C-188/22) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Rättsligt samarbete på privaträttens område – Förordning (EG) nr 1206/2001 – Införskaffande av bevis – Skriftlig förklaring av en person som är bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga domstolens medlemsstat – Möjlighet att använda metoderna för att skaffa bevis enligt nationell lagstiftning och inte den som föreskrivs i denna förordning)

(2022/C 408/27)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Opolu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VP

Motpart: KS, företrädd av AS

Avgörande

Artiklarna 1 och 17 i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ska tolkas så, att en domstol i en medlemsstat som önskar höra en person som är bosatt i en annan medlemsstat inte nödvändigtvis är skyldig att använda sig av de metoder för bevisupptagning som föreskrivs i den förordningen för att genomföra en sådan åtgärd, utan får använda sig av personens skriftliga redogörelse i enlighet med lagstiftningen i domstolens medlemsstat, utan att behöva inhämta tillstånd från den anmodade medlemsstatens centrala organ eller behöriga myndighet, i den mening som avses i artikel 3 i den förordningen.

⁽¹⁾ Datum för ingivande: 11/3/2022

Domstolens beslut av den 8 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Alba Iulia – Rumänien) – C.D.A. mot I.J., N.L.

(Mål C-205/22) ⁽¹⁾

(Avskrivning)

(2022/C 408/28)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i det nationella målet

Klagande: C.D.A.

Motpart: I.J., N.L.

Avgörande

Mål C-205/22 skrivs av från vidare handläggning.

(¹) Datum för ingivande: 16/03/2022.

Överklagande ingett den 14 januari 2022 av Silvia González Sordo m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-642/21, Gonzáles Sordo m.fl. mot kommissionen

(Mål C-36/22 P)

(2022/C 408/29)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla, Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (ombud: B. González González, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 6 september 2022 ogillade domstolen (åttonde avdelningen) överklagandet, då det är uppenbart ogrundat, och förpliktade klagandena att bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 14 januari 2022 av GZ (*) m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-687/21, GZ (*) m.fl. mot kommissionen

(Mål C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: GZ (*), FK (*), AT (*), DH (*), ML (*), ZX (*), FO (*), RT (*), JC (*) (ombud: B. González González, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 6 september 2022 ogillade domstolen (åttonde avdelningen) överklagandet, då det är uppenbart ogrundat, och förpliktade klagandena att bära sina rättegångskostnader.

(*) Uppgifterna raderade eller ersatta för att skydda personuppgifter och/eller av sekretesskäl.

Överklagande ingett den 18 januari 2022 av José Antonio Santos Cañibano m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-649/21, Santos Cañibano m.fl. mot kommissionen

(Mål C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñoz Fernández, Aurora Nicolás Herreros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Ángeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez, Lourdes Cano Nieto (ombud: B. González González, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 6 september 2022 ogillade domstolen (åttonde avdelningen) överklagandet, då det är uppenbart ogrundat, och förpliktade klagandena att bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 18 januari 2022 av Enol Velasco Granda m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-658/21, Velasco Granda m.fl. mot kommissionen

(Mål C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (ombud: B. González González, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 6 september 2022 ogillade domstolen (åttonde avdelningen) överklagandet, då det är uppenbart ogrundat, och förpliktade klagandena att bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 18 januari 2022 av Ramón Baidés Fernández m.fl. av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 november 2021 i mål T-659/21, Baidés Fernández m.fl. mot kommissionen

(Mål C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ramón Baidés Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez, Patricia Sánchez Caballero (ombud: B. González González, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 6 september 2022 ogillade domstolen (åttonde avdelningen) överklagandet, då det är uppenbart ogrundat, och förpliktade klagandena att bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 4 mars 2022 av Plataforma de Trabajadoras Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 27 januari 2022 i mål T-736/21, PTTAZ mot kommissionen

(Mål C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Plataforma de Trabajadoras Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ) (ombud: B. González González, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Genom beslut av den 6 september 2022 ogillade domstolen (åttonde avdelningen) överklagandet, då det är uppenbart ogrundat, och förpliktade klagandena att bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 16 juni 2022 – VT och UR mot Conny GmbH

(Mål C-400/22)

(2022/C 408/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Parter i det nationella målet

Kärande: VT och UR

Svarande: Conny GmbH

Tolkningsfrågor

Är det förenligt med artikel 8.2 andra stycket i direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾ att en nationell bestämmelse (i det aktuella fallet 312j § punkt 3 andra meningen och punkt 4 i Bürgerliches Gesetzbuch (den tyska civilagen), i dess lydelse från den 13 juni 2014 till den 27 maj 2022), tolkas så, att den, liksom artikel 8.2 andra stycket i direktiv 2011/83/EU, är tillämplig när konsumenten, vid den tidpunkt då avtalet har ingåtts elektroniskt, inte ovillkorligen är skyldig att betala till näringsidkaren, utan bara på vissa ytterligare villkor – till exempel endast om en beställd rättsprocess senare ger resultat eller om ett kravbrev senare skickas till en tredje part?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 28 juni 2022 – brottmål mot BG

(Mål C-427/22)

(2022/C 408/36)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven kasatsionen sad.

Tilltalad i brottmålet vid den nationella domstolen

BG.

Tolkningsfrågor

1. Ska definitionen av kreditinstitut i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾ av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tolkas så, att krediter endast får beviljas med medel från insättningar eller andra återbetalbara medel som tagits emot från allmänheten, eller får ett kreditinstitut även bevilja krediter med medel från andra källor?
2. Hur ska formuleringen "myndighetstillstånd i någon form som innebär en rätt att bedriva affärsverksamhet" i den mening som avses i artikel 4.1.42 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 tolkas, och omfattar detta såväl det tillståndspliktiga systemet för auktorisation som det tillståndspliktiga systemet för registrering av kredittransaktioner?

⁽¹⁾ EUT L 176, 2013, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 28 juni 2022 – Brott mål mot VB

(Mål C-430/22)

(2022/C 408/37)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Part i det nationella målet

VB

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 8.4 andra meningen i direktiv 2016/343 ⁽¹⁾ tolkas så, att en nationell domstol som dömer en person i dennes utelämnande utan att villkoren i artikel 8.2 är uppfyllda, är skyldig att uttryckligen hänvisa till den tilltalades rätt till förnyad prövning enligt artikel 9 i direktivet, så att den tilltalade erhåller information om denna rätt vid en senare tidpunkt, särskilt när vederbörande grips för verkställighet av straffet? Denna fråga uppkommer mot bakgrund av att det i nationell rätt inte föreskrivs att en person som dömts i sin utelämnande ska underrättas om sin rätt till förnyad prövning när denne grips för verkställighet av det utdömda straffet. Vidare föreskrivs inte heller att en domstol ska medverka vid utfärdandet av en europeisk arresteringsorder för verkställighet av straffet.

- 2) Ska artikel 8.4 andra meningen i direktiv 2016/343 och särskilt passagen ”även informeras om möjligheten att angripa avgörandet och om rätten till en ny rättegång, eller om andra rättsmedel, i enlighet med artikel 9”, tolkas så, att därmed avses information om en formellt erkänd rätt till förnyad prövning eller avses information om rätten att ansöka om sådan förnyad prövning, varvid det därefter fortfarande krävs en prövning av huruvida ansökan är välgrundad?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 28 juni 2022 – brottmål mot PT, SD

(Mål C-432/22)

(2022/C 408/38)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

PT, SD

Tolkningsfrågor

Är det – inom ramen för ett straffrättsligt förfarande som avser åtal på grund av gärningar som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde – förenligt med artikel 19.1 andra meningen FEU, jämförd med artikel 47.1 och 47.2 i stadgan, att det i en nationell lagstiftning föreskrivs att en överenskommelse som ingåtts mellan åklagaren och en tilltalad inte ska prövas i sak av den domstol som handlägger målet och vid vilken all bevisning framlagts utan av en annan domstol, om motivet bakom detta krav är att det finns andra medtilltalade som inte ingått någon överenskommelse?

Är nationell lagstiftning enligt vilken en överenskommelse som avslutar det straffrättsliga förfarandet endast får godkännas om alla övriga medtilltalade och deras försvarare samtycker till det förenlig med artikel 5 i rambeslut 2004/757 (¹), artikel 4 i rambeslut 2008/841 (²), artikel 19.1 andra meningen FEU och artikel 52 i stadgan, jämförd med artikel 47 i stadgan?

Innebär artikel 47.2 i stadgan att en domstol, efter att den prövat och godkänt en överenskommelse, är skyldig att inte pröva åtalet mot de andra medtilltalade även om domstolen bedömt nämnda överenskommelse på ett sätt som innebär att den inte uttryckligen tagit ställning i frågan om de medtilltalades medverkan i brott eller i skuldfrågan?

(¹) Rådets rambeslut 2004/757/RIF av den 25 oktober 2004 om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel (EUT L 334, 2004, s. 8)

(²) Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 2008, s. 42).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofiyski rayonon sad (Bulgarien) den 4 juli 2022 – ”Em akaunt BG” EOOD mot Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets“ AD

(Mål C-438/22)

(2022/C 408/39)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski rayonon sad

Parter i det nationella målet

Klagande: "Em akaunt BG" EOOD

Motpart: "Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets" AD

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 101.1 FEUF, mot bakgrund av domen i de förenade målen C-427/16 och C-428/16 (¹), CHEZ Elektro Bulgaria, tolkas så, att nationella domstolar kan underlåta att tillämpa en nationell lagstiftning, enligt vilken domstolen inte får förplikta den tappande parten att ersätta advokatarvoden vars belopp understiger det minimibelopp som fastställts i en föreskrift som antagits av en yrkesorganisation som företräder advokater, såsom Högsta advokatrådet (Bulgarien), om den inte är begränsad till att uppnå legitima mål, och den inte endast gäller mellan avtalsparterna utan även i förhållande till tredje man som kan förpliktas att betala rättegångskostnaderna?
2. Ska artikel 101.1 FEUF, mot bakgrund av domen i de förenade målen C-427/16 och C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, tolkas så, att de legitima mål som rättfärdigar tillämpningen av en nationell lagstiftning, enligt vilken domstolen inte får förplikta den tappande parten att ersätta advokatarvoden vars belopp understiger det minimibelopp som fastställts i en föreskrift som antagits av en yrkesorganisation som företräder advokater, såsom Högsta advokatrådet (Bulgarien), ska anses ha fastställs i lag och att domstolen kan underlåta att tillämpa denna nationella lagstiftning om den inte fastställer att målen överskrider i det enskilda fallet, eller är det tvärtom så, att den nationella lagstiftningen inte ska tillämpas för det fall att domstolen fastställer att dessa mål inte uppnås?
3. Vilken av parterna i ett tvistemål, i vilket den tappande parten förpliktas att betala rättegångskostnaderna, åvilar enligt artikel 101.1 FEUF jämförd med artikel 2 i förordning (EG) nr 1/2003 (²) bevisbördan för att en föreskrift som reglerar minimibeloppet för advokatarvoden, vilken antagits av en yrkesorganisation som företräder advokater, eftersträvar ett legitimt mål samt att det eftersträlvade målet överensstämmer med proportionalitetsprincipen, när en av parterna begärt att advokatarvodet ska sättas ned till följd av att det är orimligt högt: parten som yrkat att motparten ska förpliktas betala rättegångskostnaderna, eller den tappande parten som begärt att arvodet ska sättas ned?
4. Ska artikel 101.1 FEUF, mot bakgrund av domen i de förenade målen C-427/16 och C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, tolkas så, att en statlig myndighet såsom Narodnoto sabranie (nationalförsamlingen i Bulgarien), när den delegerar behörigheten att fastställa minimipriser genom antagandet av en föreskrift till en yrkesorganisation som företräder advokater, uttryckligen måste ange de specifika metoder som ska användas för att fastställa huruvida begränsningen är proportionerlig, eller ska yrkesorganisationen åläggas att diskutera sådana metoder i samband med att föreskriften antas (till exempel i motiveringen till utkastet eller i andra förberedande handlingar), och ska domstolen i förekommande fall, när dessa metoder inte iaktas, underlåta att tillämpa föreskriften utan en närmare prövning de konkreta beloppen, och är det tillräckligt att det förekommit en motiverad diskussion av sådana metoder för att anse att föreskriften inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de legitima mål som eftersträvas?
5. Om den fjärde frågan ska besvaras nekande: Ska artikel 101.1 FEUF, mot bakgrund av domen i de förenade målen C-427/16 och C-428/16, CHEZ Elektro Bulgaria, tolkas så, att domstolen ska bedöma de legitima mål som motiverar tillämpningen av en nationell lagstiftning, enligt vilken domstolen inte får förplikta den tappande parten att ersätta advokatarvoden vars belopp understiger det minimibelopp som fastställts i en föreskrift som antagits av en yrkesorganisation som företräder advokater, såsom Högsta advokatrådet (Bulgarien), och deras överensstämmelse med proportionalitetsprincipen när det gäller deras verkningar för det konkreta belopp som föreskrivs för ett mål och underlåta att tillämpa detta belopp om det går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen, eller måste domstolen i detalj utreda arten av de kriterier som ska tillämpas enligt föreskriften för att fastställa ett belopp och, om domstolen konstaterar att kriterierna i vissa fall kan leda till att ett belopp som går utöver vad som är nödvändigt fastställs, i samtliga fall låta bli att tillämpa den berörda nationella lagstiftningen?
6. Om ett legitimt mål som eftersträvas med minimibeloppet för advokatarvoden är att säkerställa att högkvalitativa juridiska tjänster tillhandahålls, tillåter artikel 101.1 FEUF att minimibeloppet fastställs enbart på grundval av målets beskaffenhet (processföremålet), tvisteföremålets värde och med delvis beaktande av antalet genomförda förhandlingar, utan att hänsyn tas till andra kriterier, såsom målets svårighetsgrad vad gäller de faktiska omständigheterna, tillämpliga nationella och internationella bestämmelser och liknande?

7. Om den femte frågan besvaras så, att den nationella domstolen ska göra en separat prövning i varje enskilt fall av huruvida det legitima målet att garantera tillgången till effektiv juridisk rådgivning kan motivera tillämpningen av den rättsliga regleringen av minimibelopp för advokatarvodet: vilka kriterier ska domstolen i sådana fall använda sig av för att bedöma huruvida minimibeloppet för arvodet är proportionerligt i det enskilda fallet, om den anser att ett minimibelopp reglerats i syfte att säkerställa tillgången till effektiv juridisk rådgivning på nationell nivå?
8. Ska artikel 101.1 FEUF jämförd med artikel 47.3 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att det – vid bedömningen av den sjunde frågan – är nödvändigt att ta hänsyn till en reglering av det arvode som ska betalas till offentliga försvarare, vilken godtagits av den verkställande makten, och som – till följd av en hänvisning i lagen – fastställer den övre gränsen för det belopp som ska betalas i ersättning till den vinnande parten i ett mål där denne företräds av en juridisk rådgivare?
9. Ska artikel 101.1 FEUF jämförd med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den nationella domstolen vid bedömningen av den sjunde frågan är skyldig att fastställa en storlek på ersättningen som är tillräcklig för att säkerställa tillgången till högkvalitativ juridisk rådgivning, och även är skyldig att jämföra denna ersättning med det belopp som föreskrivs enligt den rättsliga regleringen om minimibeloppet, och därvid även motivera den skönsmässiga bedömning som ligger till grund för det belopp som den fastställer?
10. Ska artikel 101.2 FEUF i samband med principen att nationella processuella medel ska vara effektiva och med förbudet mot rättsmissbruk tolkas så, att en nationell domstol, om den fastställer att ett beslut av en företagssammanslutning strider mot förbudet mot konkurrensbegränsningar, då beslutet fastställer bindande minimipriser för medlemmarna utan att det finns giltiga skäl för ett sådant ingrepp, är skyldig att tillämpa de minimipriser som fastställs i detta beslut, eftersom de återspeglar de faktiska marknadspriserna för de tjänster som beslutet avser, eftersom alla personer som tillhandahåller de berörda tjänsterna är skyldiga att vara medlemmar i nämnda sammanslutning?

(¹) ECLI:EU:C:2017:890

(²) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1 2003, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 5 juli 2022 – Zamestnik-ministar na regionalното razvitiie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa "Regioni v rastezh" 2014–2020 mot Obshtina Razgrad

(Mål C-441/22)

(2022/C 408/40)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: Zamestnik-ministar na regionalното razvitiie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa "Regioni v rastezh" 2014–2020

Motpart: Obshtina Razgrad

Tolkningsfrågor

1. Tillåter artikel 72.1 e i direktiv 2014/24 (¹), jämförd med artikel 72.4 a och b i samma direktiv, en nationell lagstiftning eller tolkning och tillämpning av nämnda bestämmelser, enligt vilken det endast anses föreligga en överträdelse av reglerna om väsentlig ändring av ett offentligt kontrakt om parterna har undertecknat ett skriftligt avtal eller en skriftlig bilaga om ändring av kontraktet?
2. Om den första frågan besvaras nekande: Tillåter 72.1 e i direktiv 2014/24, jämförd med artikel 72.4 a och b i samma direktiv, en nationell lagstiftning eller tolkning och tillämpning av nämnda bestämmelser, enligt vilken en rättsstridig ändring av ett offentligt kontrakt inte endast kan ske genom ett skriftligt avtal som undertecknats av parterna, utan även genom att parterna i samråd handlar på ett sätt som strider mot bestämmelserna om ändringar av offentliga kontrakt, vilket kommer till uttryck i kommunikationen mellan parterna och den skriftliga dokumentationen av denna (såsom i det nationella målet), av vilken det är möjligt att dra slutsatsen att det är parternas gemensamma vilja att göra den aktuella ändringen?

3. Tillåter 72.1 e i direktiv 2014/24, jämförd med artikel 72.4 a och b i samma direktiv, en nationell lagstiftning eller tolkning och tillämpning av nämnda bestämmelser, enligt vilken – i en situation såsom den i det nationella målet (i upphandlingsdokumenten angavs en maximal tidsfrist och den senaste tidpunkten för kontraktets fullgörande; tidsfristen var även ett kriterium för utvärderingen av anbud; kontraktet fullgjordes faktiskt med överskridande av den föreskrivna maximala tidsfristen och den senaste tidpunkten för fullgörande, utan att några oförutsedda omständigheter förelåg; den upphandlande enheten mottog entreprenaden utan anmärkning och gjorde inte gällande avtalsvite till följd av dröjsmål) – fullgörande av kontraktet på ett sätt som strider mot villkoren i upphandlingsdokumenten vad gäller tidsfristen för genomförande, i ett fall där det inte föreligger några oförutsedda omständigheter och där den upphandlande enheten godkänner genomförandet utan anmärkning, endast ska klassificeras som att kontraktet inte fullgjorts på ett tillfredsställande sätt och inte som att det har skett en rättsstridig väsentlig ändring av kontraktet såvitt avser tidsfristen för genomförande?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 5 juli 2022 – Zamestnik ministar na regionalното развие i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa "INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014–2020" mot Obshtina Balchik

(Mål C-443/22)

(2022/C 408/41)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: Zamestnik ministar na regionalното развие i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa "INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014–2020"

Motpart: Obshtina Balchik

Tolkningsfrågor

- 1) Tillåter artikel 72.1 e i direktiv 2014/24 (¹), jämförd med artikel 72.4 a och b i samma direktiv, en nationell lagstiftning eller tolkning och tillämpning av denna lagstiftning, enligt vilken det endast anses föreligga en överträdelse av reglerna om väsentliga ändringar av ett offentligt kontrakt om parterna har undertecknat ett skriftligt avtal eller en skriftlig bilaga om ändring av kontraktet?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande: Tillåter artikel 72.1 e i direktiv 2014/24, jämförd med artikel 72.4 a och b i samma direktiv, en nationell lagstiftning eller tolkning och tillämpning av denna lagstiftning, enligt vilken en rättsstridig ändring av ett offentligt kontrakt inte endast kan ske genom ett skriftligt avtal som undertecknats av parterna, utan även genom att parterna i samråd handlar på ett sätt som strider mot bestämmelserna om ändringar av offentliga kontrakt, vilket kommer till uttryck i kommunikationen mellan parterna och den skriftliga dokumentationen av denna (såsom i det nationella målet), av vilken det är möjligt att dra slutsatsen att det är parternas gemensamma vilja att göra den aktuella ändringen?
- 3) Ska begreppet "skälighets omsorg i förberedelserna av ... kontraktstilldelningen", i den mening som avses i skäl [109] i direktiv 2014/24, tolkas så, att de risker som normala väderförhållanden kan innebära för kontraktets genomförande inom den föreskrivna fristen och de lagstadgade förbud mot att arbetena enligt kontraktet genomförs under en viss tidsperiod som faller inom tidsperioden då kontraktet ska genomföras, ska beaktas när tidsfristen för genomförande av arbetena ska fastställas?

- 4) Omfattar begreppet oförutsebara omständigheter, i den mening som avses i direktiv 2014/24, endast omständigheter som inträder först efter kontraktstilldelningen (vilket föreskrivs i den nationella lagstiftningen i 2 § punkt 27 i Dopolnitelni razporedbi na Zakona za obshtestvenite porachki [tilläggsbestämmelser till lagen om offentlig upphandling]) och som inte hade kunnat förutses trots skälig omsorg i förberedelserna, inte beror på en parternas handlande eller underlåtenhet, men som gjorde det omöjligt att genomföra kontraktet enligt de avtalade villkoren? Eller uppställer direktivet inte kravet att dessa omständigheter ska ha inträtt efter kontraktstilldelningen?
- 5) Utgör normala väderförhållanden som inte ska anses vara oförutsebara omständigheter, i den mening som avses i skäl [109] i direktiv 2014/24, och det lagstadgade förbudet mot byggnadsarbeten under en viss tidsperiod, vilket antogs innan kontraktstilldelningen, objektiva skäl för att kontraktet inte genomfördes i tid? Är en anbudsgivare i detta sammanhang (med hänsyn till skyldigheten att iaktta vederbörlig omsorg och handla i god tro) skyldig att vid beräkningen av tidsfristen i anbudet ta hänsyn till de normala risker som kan påverka kontraktets genomförande inom den angivna fristen?
- 6) Tillåter artikel 72.1 e i direktiv 2014/24, jämförd med artikel 72.4 a och b i samma direktiv, en nationell lagstiftning eller tolkning och tillämpning av denna lagstiftning, enligt vilken det kan vara fråga om en rättsstridig ändring av ett offentligt kontrakt i en sådan situation som den i det nationella målet, där angivande av en tidsfrist för genomförande av kontraktet inom vissa tidsgränser var ett villkor för att lämna anbud i upphandlingsförfarandet (och där anbudsgivare som inte iakttog dessa gränser uteslöts från förfarandet); där kontraktet inte genomfördes inom den fastställda tidsfristen till följd av normala väderförhållanden och ett lagstadgat förbud mot byggnadsarbeten, vilket antogs innan kontraktstilldelningen, och förbudet avsåg sådana arbeten som omfattades av kontraktets föremål och tidsfrist, och ingen av dessa omständigheter utgör oförutsebara omständigheter; och där den upphandlande myndigheten godkände genomförandet utan anmärkning med avseende på tidsfristen och inte begärde avtalsvite till följd av förseningen, vilket i praktiken utgör en ändring av ett väsentligt villkor i upphandlingsdokumenten som var avgörande för konkurrensvillkoren och påverkade likvärdigheten mellan potentiella anbudsgivare till förmån för den anbudsgivare som tilldelades kontraktet?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 6 juli 2022 –
Caixabank SA m.fl. mot ADICAE m.fl.**

(Mål C-450/22)

(2022/C 408/42)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Caixabank SA, Caixa Ontinyent SA, Banco Santander SA, som trätt in i rättegången i Banco Popular Español SA:s och Banco Pastor SA:s ställe, Targobank, SA, Credifimo SAU, Caja Rural de Teruel SCC, Caja Rural de Navarra SCC, Cajasiete Caja Rural SCC, Liberbank SA, Banco Castilla La Mancha SA, Bankia SA, som trätt in i rättegången i Banco Mare Nostrum SA:s ställe, Unicaja Banco, SA, Caja Rural de Asturias SA, Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA), Nueva Caja Rural de Aragón SC, Caja Rural de Granada SCC SA, Caja Rural del Sur SCC, Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC, Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja), Caja Laboral Popular SCC (Kutxa), Caja Rural Central SCC, Caja Rural de Extremadura SCC, Caja rural de Zamora SCC, Banco Sabadell SA, Banca March SA, Ibercaja, Banca Pueyo SA

Motparter: ADICAE, M.A.G.G., M.R.E.M., A.B.C., Óptica Claravisión SL, A.T.M., F.A.C., A.P.O., P.S.C., J.V.M.B., efterträdare till C.M.R.

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar artikel 4.1 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾, vad gäller omständigheter i samband med att avtal ingås, och artikel 7.3 i samma direktiv, vad gäller liknande villkor, en abstrakt prövning, som syftar till att kontrollera ett avtals transparens inom ramen för en gruppitalan, av villkor som används av mer än ett hundratal finansiella enheter i flera miljoner bankavtal, varvid det inte beaktas i vilken omfattning förhandsinformation har lämnats om de rättsliga och ekonomiska konsekvenserna av villkoret och vilka övriga omständigheter som förelegat i det enskilda fallet vid tidpunkten för avtalets ingående?
- 2) Är det förenligt med artiklarna 4.2 och 7.3 i direktiv 93/13/EEG att det går att göra en abstrakt prövning av transparensen utifrån genomsnittskonsumentens perspektiv när flera av avtalen på marknaden riktar sig till specifika konsumentgrupper eller när det finns många olika enheter som upprättar avtal och dessa enheter har ekonomiskt och geografiskt vitt skilda verksamhetsområden, och detta sker under en mycket lång tidsperiod under vilken allmänhetens kännedom om sådana villkor har förändrats?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal – EGT L 95, 1993, s. 29.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsialisiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 13 juli 2022 – Brott mål mot VB

(Mål C-468/22)

(2022/C 408/43)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsialisiran nakazatelen sad

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

VB

Tolkningsfråga

Är en sådan nationell bestämmelse som artikel 423.3 NPK, som innebär att en person som inger en ansökan om en ny rättegång, av det skälet att vederbörande inte var närvarande vid den första rättegången och ingen av de situationer som avses i artikel 8.2 [i direktivet] var för handen, åläggs en skyldighet att inställa sig personligen vid domstolen för att ansökan ska kunna prövas i sak, förenlig med artikel 9 i direktiv 2016/343⁽¹⁾ och med effektivitetsprincipen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

Överklagande ingett den 10 augusti 2022 av Roberto Aquino av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-253/21, Aquino mot parlamentet

(Mål C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Roberto Aquino (ombud: L. Levi, S. Rodrigues, avocats)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- fastställa att klagandens talan i första instans var välgrundad, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

1. Felaktig rättstillämpning på grund av felaktig tolkning av kriteriet om tvivel som ger administrationen rätt att ingripa i valförfarandet för att välja personalkommitténs presidium – Motstridig motivering – Åsidosättande av rätten till förenings- och mötesfrihet (artikel 12 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna), som följer av förbudet mot varje omotiverat ingripande från administrationens sida i detta valförfarande.
2. Felaktig klassificering av vissa handlingar som upprättats på begäran av svaranden i syfte att övervaka valprocessen – Domstolens åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
3. Förvanskning av handlingarna och felaktig tolkning av de regler som gäller för personalkommitténs konstituerande sammanträde – Åsidosättande av rätten till försvar.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 16 augusti 2022 –
GF mot Schauinsland-Reisen GmbH**

(Mål C-546/22)

(2022/C 408/45)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: GF

Motpart: Schauinsland-Reisen GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 12.3 i direktiv (EU) 2015/2302⁽¹⁾ (direktivet om paketresor), tolkas så, att en arrangör kan åberopa att företaget förhindras från att fullgöra avtalet på grund av oundvikliga eller extraordinära omständigheter redan när den behöriga myndigheten i kundens medlemsstat, före den planerade resans början, har utfärdat en resevarning på högsta nivån för destinationslandet?
2. Om fråga 1 besvaras jakande:

Ska artikel 12.3 i direktiv (EU) 2015/2302 tolkas så, att oundvikliga eller extraordinära omständigheter inte anses föreligga om resenären, med kännedom om resevarningen och osäkerheten om den fortsatta utvecklingen av pandemisituationen, har förklarat att han ändå vill göra resan och det inte varit omöjligt för arrangören att genomföra den?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT L 326, 2015, s. 1).

**Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Cour d'appel de Bruxelles – Belgien) – AB, AB-CD mot Z EF**

(Mål C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 263 5.07.2021.

**Beslut meddelat av domstolens ordförande den 9 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgericht Wiesbaden – Tyskland) – TX mot Bundesrepublik Deutschland**

(Mål C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 422, 18.10.2021.

TRIBUNALEN

Talan väckt den 4 augusti 2022 – Genzyme Europe mot kommissionen

(Mål T-483/22)

(2022/C 408/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Genzyme Europe BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna P. Bogaert, B. Van Vooren och M. Oyarzabal Arigita)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet i vilket avalglucosidase inte ska kvalificeras som "nytt verksamt ämne" i den mening som görs, eller åtminstone indirekt görs, i kommissionens beslut C(2022) 4531 final av den 24 juni 2022,
- ogiltigförklara artikel 5 i detta kommissionsbeslut i vilken föreskrivs att läkemedlet Nexviadyme – avalglucosidase alfa inte ska klassas som sär läkemedel, och
- förplikta kommission att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser ett åsidosättande av artikel 10.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 ⁽¹⁾ och av artikel 14.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 ⁽²⁾, en uppenbart felaktig skönsmässig bedömning samt en inadekvat motivering (avser den första delen av det angripna beslutet att neka ställning av "nytt verksamt ämne")
2. Andra grunden avser ett åsidosättande av principen om god förvaltning, såsom den framgår av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (avser den första delen av det angripna beslutet att neka ställning av "nytt verksamt ämne")
3. Tredje grunden avser ett åsidosättande av artikel 5.12 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 141/2000 av den 16 december 1999 ⁽³⁾, en uppenbart felaktig skönsmässig bedömning samt en inadekvat motivering (avser den andra delen av det angripna beslutet – återkallande av beteckning som sär läkemedel)

⁽¹⁾ Direktiv om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT L 311, 2011, s. 67), i ändrad lydelse

⁽²⁾ Förordning om gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 2004, s. 1), i ändrad lydelse

⁽³⁾ Förordning om sär läkemedel (EGT L 18, 2000, s. 1), i ändrad lydelse

Talan väckt den 19 augusti 2022 – Schrom Farms mot kommissionen**(Mål T-507/22)**

(2022/C 408/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Schrom Farms spol. s r. o. (Velké Albrechtice, Tjeckien) (ombud: advokaterna S. Sobolová och O. Billard)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att ansökan kan tas upp till sakprövning och är välgrundad,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2022/908 av den 8 juni 2022 om undantagande från unionsfinansiering av vissa utgifter som betalats av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (delgivet med nr C(2022) 3543) (EUT L 157, 2022, s. 15), i den del det från unionsfinansiering undantar utgiften härrörande till ett bidrag som de tjeckiska myndigheterna beviljat sökanden med ett belopp på 30 606,96 EUR,
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader, och
- besluta om varje annan åtgärd som den finner lämplig.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Den första grunden: Beslutet att undanta den utgift härrörande till ett bidrag som de tjeckiska myndigheterna beviljat sökanden med ett belopp på 30 606,96 EUR från unionsfinansiering är otillräckligt motiverat, då skälen för beslutet inte har angetts, vilket är i strid med artikel 296 FEUF och artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Den andra grunden: Sökandens grundläggande rättigheter har direkt såväl som indirekt inskränkts av svaranden, genom att sökanden inte gavs möjlighet att yttra sig under den granskning som föregick antagandet av det överklagade beslutet, trots att detta varit till men för det bidrag som beviljades sökanden.
3. Den tredje grunden: Svaranden saknar behörighet att tolka och tillämpa medlemsstaternas nationella rätt.
4. Den fjärde grunden: Svaranden har inte styrkt innehållet i tjeckisk rätt och gjort en felaktig tolkning och tillämpning av densamma.
5. Den femte grunden: Svaranden har även tolkat och tillämpat unionsrätten felaktigt, genom att oriktigt anse att artikel 61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 193, 2018, s. 1) åsidosatts, och genom att tillämpa de tjeckiska bestämmelserna om intressekonflikter i strid med de grundläggande principerna i unionsrätten, inbegripet den grundläggande principen om likabehandling och icke-diskriminering.

Talan väckt den 31 augusti 2022 – PAN Europe mot kommissionen**(Mål T-536/22)**

(2022/C 408/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten A. Bailleux)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att denna talan kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara beslutet, som sökanden med giltighet delgetts den 18 juli 2022, om avslag på den interna ansökan om omprövning av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2049 av den 24 november 2021 om förnyelse av godkännandet av det verksamma ämnet cypermetrin som ett kandidatämne för substitution i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011,⁽¹⁾ och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, som avser åsidosättande av försiktighetsprincipen och unionens skyldighet att säkerställa en hög skyddsnivå för människors hälsa och för miljön, såsom den framgår av artiklarna 9, 11, 168.1 och 191.1 FEUF samt artiklarna 35 och 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ EUT L 420, 2021, s. 6.

Överklagande ingett den 2 september 2022 – Sanity Group mot EUIPO – AC Marca Brands (Sanity Group)**(Mål T-541/22)**

(2022/C 408/51)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter*Klagande:* Sanity Group GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Koch och V. Wolf)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* AC Marca Brands, SL (Barcelona, Spanien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden vid tribunalen*Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Sanity Group – Registreringsansökan nr 18 110 653*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 22 juni 2022 i ärende R 2107/2021-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 4 september 2022 – Martin Rodrigo mot EUIPO – Louis Vuitton Malletier (CALIFORNIA Dreaming by Made in California)

(Mål T-542/22)

(2022/C 408/52)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Andres Carlos Martin Rodrigo (Fuente el Saz de Jarama, Spanien) (ombud: advokaten J. L. Donoso Romero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Louis Vuitton Malletier (Paris, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket CALIFORNIA Dreaming by Made in California – Registreringsansökan nr 18 224 612

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 2 juni 2022 i ärende R 2242/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- varmed invändningen ska avslås och ansökan om registrering av EU-figurmärket ska beviljas för samtliga varor och tjänster, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 5 september 2022 – Laboratorios Ern mot EUIPO – BRM Extremities (BIOPLAN)**(Mål T-543/22)**

(2022/C 408/53)

*Överklagandet är avfattat på: engelska***Parter***Klagande:* Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten S. Correa Rodríguez)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* BRM Extremities Srl (Milano, Italien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Motparten vid överklagandenämnden*Omtvistat varumärke:* Ansökan om ordmärket BIOPLAN som EU-varumärke – Registreringsansökan nr 18 095 065*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 6 juni 2022 i ärende R 2147/2021-5**Yrkanden***Klaganden yrkar att tribunalen ska*

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO, och BRM Extremities Srl för det fall BRM Extremities Srl beslutar att intervensera i målet, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 6 september 2022 – Prolactal mot EUIPO – Prolàctea (PROLACTAL)**(Mål T-549/22)**

(2022/C 408/54)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Prolactal GmbH (Hartberg, Österrike) (ombud: juristerna H. Roerdink och S. Janssen)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Prolàctea, SAU (Castrogonzalo, Spanien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket PROLACTAL – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 475 897

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 10 juni 2022 i ärende R 752/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del det avser Prolactal, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/625.
- Åsidosättande av principerna om skydd för berättigade förväntningar och om rättssäkerhet, på grund av att EUIPO:s beslut att den begäran om bevis på användning som lämnats in av Prolactal inte uppfyller kraven i artikel 10.1 i den delegerade förordningen om EU-varumärken, och därför inte kan godtas, inte står i proportion till dess följder.
- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 94 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 och av artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- Åsidosättande av principerna om skydd för berättigade förväntningar och om rättssäkerhet genom att den bevisbörda som gjorts gällande av EUIPO gick längre än vad som kunde förväntas att klaganden skulle lämna in som bevisning på samexistens.
- Åsidosättande av relevant rättspraxis med avseende på helhetsbedömningen av risken för förväxling.

**Överklagande ingett den 7 september 2022 – mataharispaclub mot EUIPO – Rouha
(SpaClubMatahari)**

(Mål T-552/22)

(2022/C 408/55)

Överklagandet är avfattat på: tjeckiska

Parter

Klagande: mataharispaclub s. r. o. (Mníšek pod Brdy, Republiken Tjeckien) (ombud: advokaten M. Diamant)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Alena Rouha (Prag, Republiken Tjeckien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "SpaClubMatahari" – EU-varumärke nr 17 642 661

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 30 juni 2022 i ärende R 937/2021-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 59.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 60.1 a och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Talan väckt den 9 september 2022 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-555/22)

(2022/C 408/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: advokaterna T. Stehelin, A. Daniel och E. Leclerc)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AD/400/22, med rubriken "handläggare (AD 7) och experter (AD 9) inom områdena försvarsindustri och rymdfrågor", vilket offentliggjordes den 16 juni 2022 i Europeiska unionens officiella tidning ⁽¹⁾,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AD/400/22, med rubriken "handläggare (AD 7) och experter (AD 9) inom områdena försvarsindustri och rymdfrågor" (nedan kallat det angripna meddelandet om uttagningsprov), medför en icke berättigad diskriminering på grund av språk.
2. Andra grunden: Åsidosättande av kravet på att rekrytera tjänstemän med högsta kompetens, prestationsförmåga och integritet.
3. Tredje grunden: Det angripna meddelandet om uttagningsprov kringgår de förfaranden som föreskrivs i fördragen för att fastställa språkreglerna för unionens institutioner och dess tillämpningsföreskrifter.
4. Fjärde grunden: Europeiska unionen har åsidosatt sin skyldighet att respektera rikedom i sin kulturella och språkliga mångfald och se till att det europeiska kulturarvet bevaras och utvecklas.
5. Femte grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

⁽¹⁾ EUT C 233 A, 2022, s. 1.

Talan väckt den 13 september 2022 – HF mot parlamentet**(Mål T-565/22)**

(2022/C 408/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: HF (ombud: advokaten A. Tymen)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— slå fast att talan kan tas upp till prövning och bifalla talan,

och följaktligen

— ogiltigförklara beslutet av den 3 november 2021 om avslag på sökandens begäran om bistånd av den 11 december 2021,

— om så är nödvändigt, ogiltigförklara beslutet av den 3 juni 2022, vilket mottogs den 7 juni 2022, om avslag på sökandens klagomål av den 3 februari 2022,

— förplikta svaranden att utge skadestånd med 50 000 euro i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*), för den ideella skada sökanden lidit,

— förplikta svarande att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: kommitténs förfarande var rättsstridigt, åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och av artikel 24 i Tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens tjänstemän (nedan tjänsteföreskrifterna).
2. Andra grunden: oriktig bedömning, åsidosättande av skyldigheten att ge bistånd och åsidosättande av artiklarna 12 a och 24 i tjänsteföreskrifterna.

Tribunalens beslut av den 8 september 2022 – Schenk Italien mot EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)**(Mål T-474/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 408/58)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 382, 20.09.2021.

**Tribunalens beslut av den 8 september 2022 – Automobiles Citroën mot EUIPO – Polestar
(Représentation de deux chevrons inversés)**

(Mål T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/59)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 471, 22.11.2021.

**Tribunalens beslut av den 8 september 2022 – Automobiles Citroën mot EUIPO – Polestar
(Représentation de deux chevrons inversés)**

(Mål T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/60)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 471, 22.11.2021.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV